

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
Харківський національний університет внутрішніх справ

Кафедра правоохоронної діяльності та поліціїстики

Факультет № 6

ТЕКСТ ЛЕКЦІЇ

навчальної дисципліни «Організація роботи органів юстиції» обов'язкових компонент освітньої програми першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

262 Правоохоронна діяльність

за темою «Загальна характеристика ролі та місця органів юстиції в організації та забезпеченні правосуддя»

Харків 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 30 серпня 2023 року № 7

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету № 6
Протокол від 25 серпня 2023 року № 7

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол від 29 серпня 2023 року № 7

Розглянуто на засіданні кафедри правоохоронної діяльності та поліціїстики
Протокол від 18 серпня 2023 року № 8

Розробники:

1. Завідувач кафедри правоохоронної діяльності та поліціїстики, кандидат юридичних наук, професор Панова Ірина Вікторівна.

Рецензенти:

1. Професор кафедри адміністративного права та процесу факультету № 1 Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України Комзюк А.Т.
2. Перший заступник директора Національного наукового центру „Інститут судових експертиз ім.Засл.проф.М.С.Бокаріуса, доктор юридичних наук, професор Спіцина Г.О.

План лекції

1. Система органів юстиції: становлення, розвиток, сучасний стан.
2. Органи юстиції у сфері організації та забезпечення правосуддя: історичний аспект.
3. Органи юстиції у сфері організації та забезпечення правосуддя: історичний аспект.
4. Функції органів юстиції у сфері організації експертного забезпечення правосуддя.
5. Функції органів юстиції у сфері організації виконання судових рішень.
6. Інші функції та сучасні напрямки розвитку статусу, форм діяльності та сфери повноважень органів юстиції (на національному рівні).

Література:

Основна:

1. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. Про Кабінет Міністрів України : закон України від 27 лют. 2014 р. № 794-VII // Відомості Верховної Ради - 2014, - № 13, - Ст. 222.
3. Про державну службу : закон України від 10 груд. 2015 р. № 889-VIII // Відомості Верховної Ради - 2016, - № 4, - Ст. 43.
4. Про порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності [Електронний ресурс] : Указ Президента України від 10 червня 1997р. № 503/97. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/503/97>.
5. Про адміністративні послуги : закон України від 06 вересн. 2012 р. № 5203-VI // Відомості Верховної Ради –2013, - № 32, - Ст. 409.
6. Про доступ до публічної інформації : закон України від 13 січ. 2011 р. № 2939-VI // Відомості Верховної Ради України. — 2011. — № 32. — Ст. 314.
7. Про електронні довірчі послуги : закон України від 05 жовт. 2017 р. № 2155-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2017. – № 45. – Ст. 400.
8. Про електронні документи та електронний документообіг : закон України від 22 трав. 2003 р. № 851-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 36. – Ст. 275.
9. Про судоустрій і статус суддів : закон України від 02 червн. 2016 р. № 1402-VIII // Відомості Верховної Ради. – 2016. - № 31. - Ст. 545.
10. Положення про Міністерство юстиції України: [Електронний ресурс] : постанова Кабінету Міністрів України від 2 липн. 2014 р. № 1126. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/228-2014-%D0%BF>.
11. Про затвердження Положення про Головні управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі [Електронний ресурс] : наказ Міністерства юстиції України від 23 чер. 2011 р. № 1707/5. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0759-11>
12. Про затвердження Положення про Державну судову адміністрацію України [Електронний ресурс] : рішення Вищої ради правосуддя від 17 січн. 2019 р. № 141/0/15-19. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr141910-19>

13. Про затвердження Порядку взаємодії Міністерства юстиції України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції України [Електронний ресурс] : наказ Міністерства юстиції України від 06 червн. 2011 р. № 1495/5. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0682-11>.
14. Положення про районний, районний у місті, міський (міста обласного значення), міськрайонний, міжрайонний відділ державної виконавчої служби [Електронний ресурс] : наказ Міністерства юстиції України від 10 квіт. 2012 р. № 549/5.- Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0125-07>.
15. Про затвердження Типового положення про управління державної виконавчої служби головних територіальних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі, Типового положення про відділ державної виконавчої служби головних територіальних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі [Електронний ресурс] : наказ Міністерства юстиції України від 20 квітн. 2016 р. № 1183/5. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0617-16>
16. Про затвердження Положення про районні, районні у містах, міські (міст обласного значення), міськрайонні, міжрайонні управління юстиції [Електронний ресурс] : наказ Міністерства юстиції України від 23 червн. 2011 р. № 1707/5. - Режим доступу: <https://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0759-11>.
17. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини : закон України від 23 лют. 2006 р. № 3477-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2006. - № 30. - Ст. 260.
18. Про Вищу раду правосуддя : закон України від 21 груд. 2016 р. № 1798-VIII // Відом. Верхов. Ради України. – 1998. – № 25. – Ст.146 (в ред. від 2 лют. 2015 р.).
19. Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів : закон України від 02.06.2016 № 1403-VIII // Відомості Верховної Ради України. - 2016. - № 29. - Ст.535.
20. Про затвердження Інструкції з діловодства в місцевих загальних судах, апеляційних судах областей, апеляційних судах міст Києва та Севастополя, Апеляційному суді Автономної Республіки Крим та Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ [Електронний ресурс] : Наказ Державної судової адміністрації України від 17 грудн. 2013 р. № 173. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0173750-13>.
21. Про затвердження Порядку ведення Єдиного державного реєстру судових рішень [Електронний ресурс] : рішення Вищої ради правосуддя від 19 квітн. 2018 р. № 1200/0/15-18. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1200910-18>.
22. Про затвердження Типового положення про апарат суду [Електронний ресурс] : Наказ Державної судової адміністрації України від 08 лют. 2019 р. № 131. – режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0131750-19>.

Основна література:

1. Судові, правоохоронні, контрольно-наглядові та правозахисні органи України : підручник / [С. М. Гусаров, О. Ю. Салманова, А. Т. Комзюк та ін.], за заг. ред. С. М. Гусарова; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 2020. – 508 с. – ISBN 978-966-610-072-9. Режим доступу: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/9887>
2. Шишленко, В. Г. Правове регулювання та організація діяльності нотаріату України [Електронний ресурс] / В. Г. Шишленко // Форум права. – 2010. – № 4. – С. 971–975. – Режим доступу: <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2010-4/10svgdnu.pdf>.
3. Шишленко, В. Г. Щодо вдосконалення організації професійного самоврядування нотаріату України [Електронний ресурс] / В. Г. Шишленко // Форум права. – 2013. – № 3. – С. 770–774. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/jpdf/FP_index.htm_2013_3_126.pdf.
4. Демидов, В. О. До проблеми визначення поняття працівників суду та їх класифікація / Демидов В. О. // Юридична наука. - 2019. - № 11 (101), т. 1. - С. 363-369. Режим доступу: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/15892>.
5. Солонар А.В. Особливості адміністративно-правового статусу державного реєстратора / А.В. Солонар// Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. - 2012. - Вип. 19, т. 3. - С. 126-128. Режим доступу: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/8508>
6. Предместніков, О. Г. Адміністративно-правові засади діяльності органів юстиції України : автореф. дис. ... д-ра юрид. наук : 12.00.07 / О. Г. Предместніков; МВС України, Харк. нац. ун-т внутр. справ. - Харків, 2017. - 39 с. Режим доступу: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/2606>
7. Сіверін, Д. В. Сутність та структура адміністративно-правового статусу органів Державної виконавчої служби / Д. В. Сіверін // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2012. – № 2 (57). – С. 332-342. Режим доступу: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/6412>
8. Судові, правоохоронні, контрольно-наглядові та правозахисні органи України : підручник / [С. М. Гусаров, О. Ю. Салманова, А. Т. Комзюк та ін.], за заг. ред. С. М. Гусарова; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. – Харків, 2020. – 508 с. – ISBN 978-966-610-072-9. Режим доступу: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/9887>
9. Клімушин П. С. Безпека національної інфраструктури електронних підписів / П. С. Клімушин, Т. П. Колісник // Протидія кіберзагрозам та торгівлі людьми: зб. матеріалів Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 26 листоп. 2019 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Координатор проектів ОБСЄ в Україні. – Харків : ХНУВС, 2019. – С. 233-235. Режим доступу: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/12834>
10. Бакумов, О. С. Реалізація концепту «держава у смартфоні» як напрям

підвищення юридичної відповідальності держави в сучасній Україні / О. С. Бакумов // Прикарпатський юридичний вісник. – 2019. – Вип. 4 (29), т. 1. – С. 15-22. - DOI: [https://doi.org/10.32837/pyuv.v1i4\(29\).387](https://doi.org/10.32837/pyuv.v1i4(29).387). Режим доступу: <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/10047>

Додаткова література:

1. <http://scholar.google.com> - Пошукова система Google Академія (Google Scholar).
2. <https://www.rada.gov.ua/> – Верховна Рада України
3. <https://www.kmu.gov.ua/> – Кабінет Міністрів України
4. <https://minjust.gov.ua/> - Міністерство юстиції України
5. <http://www.nau.kiev.ua/> – Нормативні акти України
6. https://supreme.court.gov.ua/supreme/pro_sud/kas_adm - Касаційний адміністративний суд у складі Верховного суду
7. <http://www.reyestr.court.gov.ua/> – Єдиний державний реєстр судових рішень.
8. <http://www.nbuv.gov.ua/> – електронний каталог Національної бібліотеки України ім. Вернадського
9. <http://lib.univd.edu.ua/> - бібліотека Харківського Національного університету внутрішніх справ

Історія становлення та розвитку установ юстиції нерозривно пов'язана з історією розвитку держави та її правових інститутів.

Юстиція (лат. — справедливість, законність) — термін поширювального тлумачення, що визначає систему судових установ, їх діяльність зі здійснення правосуддя та систему інших правозахисних органів, які охоплюють усі сфери застосування права.

Досвід іноземних країн

Аргентина

Рада Суддів виконує обов'язки з обрання суддів і управління судовою владою. Рада утворюється періодично таким чином, щоб зберігалася рівновага між представництвом політичних органів, обраних у результаті всенародних виборів, суддів всіх інстанцій і адвокатів з федерального списку. До Ради входять також представники академічного і наукового середовища, кількість яких передбачає закон. Рада Суддів має право:

обирати за допомогою публічних конкурсів здобувачів у магістратуру нижчої інстанції; висловлювати пропозиції, що пов'язані з 3 кандидатами для призначення суддів нижчих судів;

управляти ресурсами і виконувати бюджет, який законом асигновано на управління правосуддям;

здійснювати дисциплінарні стягнення щодо суддів;

вирішувати питання про початок процедури відсторонення суддів, сформулювавши відповідне обвинувачення.

Вірменія

Вищий орган суддівського співтовариства — Рада правосуддя. Порядок його діяльності встановлений Законом від 14 листопада 1995 р. "Про Раду правосуддя". Раду правосуддя очолює Президент Республіки як гарант незалежності судових органів. Міністр юстиції і Генеральний прокурор є заступниками Голови Ради. До складу Ради входять також 14 членів, призначених Президентом Республіки на 5 років, 2 з яких — вчені-юристи, 9 — судді, 3 — прокурори. По 3 члени Ради призначаються із судів першої інстанції, апеляційних судів і Касаційного Суду. Загальні збори суддів таємним голосуванням висувають по 3 кандидатури на кожне місце. Кандидатури прокурорів — членів Ради — представляє Генеральний прокурор.

Рада правосуддя:

- складає і подає на затвердження Президента щорічні відомості про посадову придатність і службі переміщення суддів і прокурорів, відповідно до чого провадяться призначення;

- пропонує кандидатури голів, суддів Касаційного Суду, його палат, голів апеляційних судів, судів першої інстанції та інших судів, дає висновок стосовно поданим міністром юстиції кандидатурам інших суддів;

- дає висновок щодо поданих Генеральним прокурором кандидатур заступників Генерального прокурора, прокурорів, які очолюють структурні підрозділи прокуратури;

- представляє пропозиції про присвоєння суддям і прокурорам класних чинів;

- пропонує дати згоду на припинення повноважень судді, арешт, притягнення до кримінальної чи адміністративної відповідальності у судовому порядку;

- притягає суддів до дисциплінарної відповідальності;

- на запит Президента дає свої пропозиції з питань помилування.

Болгарія

У вирішенні кадрових питань судової системи Болгарії важлива роль належить спеціальному органу — Вищій судовій раді. Вона складається з 25 членів. Голови Верховного касаційного і Верховного адміністративного судів і головний прокурор є його членами по праву, 11 членів обираються Народними зборами, а інші 11 — органами судової влади. Мандат виборних членів Вищої судової ради — 5 років. Головує на засіданнях міністр юстиції, який не бере участі у голосуванні. Вища судова рада призначає, підвищує, понижує, переміщає і звільняє з посади суддів, прокурорів і слідчих, пропонує кандидатури голови Верховного касаційного суду, голови Верховного адміністративного суду і головного прокурора.

Молдова

Управління суддівським співтовариством здійснює Вища рада магістратури. Цей інститут був запозичений з досвіду Франції й інших романських країн. Діяльність Вищої ради магістратури врегульована Закон Молдови від 19 липня 1996 р. "Про Вищу раду магістратури". Він

складається з 11 магістратів, термін повноважень яких — 5 років. До Вищої Ради магістратури входять за посадою міністр юстиції, Голова Вищої судової палати, Голова Апеляційної палати, Голова Економічного суду, Генеральний прокурор. З магістратів обираються таємним голосуванням об'єднаними колегіями Вищої судової палати, 3 — Парламентом з числа штатних професорів. Вища рада магістратури забезпечує відповідно до правил судоустрою призначення, переміщення, підвищення суддів і застосування до них заходів дисциплінарного впливу.

Судді призначаються Президентом за поданням Вищої ради магістратури. Судді, що пройшли конкурс, призначаються спочатку на 5 років, а через 5 років — до досягнення граничного віку. Голова і члени Вищої судової палати призначаються Парламентом за поданням Вищої ради. Вони повинні мати стаж судової практики не менше 15 років, якщо мова йде про переміщення по службі. Судді ідуть у відставку зі своїх посад по досягненні ними 65 років, а судді Касаційного суду і його перший заступник — відповідно у віці 66 і 68 років.

Вищу раду магістратури очолює Президент Франції і (як його заступник) — міністр юстиції. До складу ради входять, 9 членів, які призначаються на 4 роки Президентом Франції з числа суддів (у тому числі 3 членів Касаційного суду) та інших державних службовців. Вища рада магістратури, крім участі у призначенні суддів, розглядає справи про їх дисциплінарні проступки, але у разі відсутності Президента і міністра юстиції.

Франція

Судді загальних судів призначаються на свої посади декретом Президента Франції, посадові особи Касаційного суду і голови апеляційних судів — за рекомендацією Вищої ради магістратури, інші судді — за поданням міністра юстиції з позитивним висновком Вищої ради магістратури. Судді адміністративних трибуналів призначаються урядовими декретами за поданням міністра внутрішніх справ, погодженим з міністром юстиції. Як правило, судді загальної юрисдикції призначаються після конкурсного відбору і закінчення Національної школи магістратури (для навчання в якій необхідно мати вищу юридичну освіту), а суддям адміністративних судів досить закінчити Національну адміністративну школу. Для призначення до складу Касаційного суду встановлені підвищені вимоги (досвід суддівської роботи на досить високій посаді, робота як професора університету й ін.). Суддю може звільнити лише Вища рада магістратури у зв'язку зі здійсненням серйозної провини чи наявності тяжкого захворювання. Суддя не може бути переміщений зі своєї посади без його згоди.

Історія органів юстиції

Історія органів української юстиції пов'язана з історією зародження української державності. Біля її витоків стояла Українська Центральна Рада. Наприкінці червня 1917 року у першому національному уряді —

Генеральному Секретаріаті — було створено Генеральне секретарство судових справ (юстиції) на чолі з В. Садовським. Після проголошення Четвертим Універсалом Центральної Ради від 9 січня 1918 р. України “самостійною... суверенною державою Українського народу”, Генсекретарство судових справ перейменовано в новому уряді — Раді Народних Міністрів — на Міністерство судових справ, яке очолив С. Шелухін. За гетьмана П. Скоропадського Міністерством судових справ здійснювалася практично вся правова політика. 15 липня 1918 р. Міністерство судових справ перейменовано на Міністерство юстиції. Під його керівництвом діяли 3 судові палати, 19 окружних судів і 112 міських та повітових з’їздів мирових суддів.

Головними завданнями тогочасного Міністерства юстиції були: здійснення управління судовими органами та пенітенціарною системою, вдосконалення судочинства в умовах перехідного етапу української державності, кодифікація законодавства, підготовка проєктів кримінальних, кримінально-процесуальних та інших нормативних актів.

У цей період міністрами були М. Чубинський, О. Романов, А. В’язлов, В. Рейнбот.

У грудні 1918 року влада в Україні перейшла до Директорії. Міністерство юстиції очолювали В. Приходько, Г. Сиротенко, Д. Маркович, А. Лівіцький. Саме тоді було закладено основу українізації судової системи. Підтвердженням цього є розроблений міністерством закон “Про відновлення гарантій недоторканності особи на території Української Народної Республіки”, який можна назвати своєрідною предтечею прийнятої ООН Загальної декларації прав людини.

Радянський період української юстиції розпочався 28 листопада 1918 р. з утворенням при Тимчасовому Робітничо-Селянському Уряді України Відділу юстиції. 29 січня 1919 р. відділ перетворено на Народний комісаріат юстиції на чолі з кваліфікованим юристом О. Хмельницьким. 11 грудня 1919 р. в Харкові створено Комітет юстиції при Всеукраїнському революційному комітеті, а 19 січня 1920 р. його реорганізовано в Народний комісаріат юстиції України, який очолив політичний діяч Є. Терлецький. Тривалий час посади Наркома юстиції і Генерального прокурора обіймала одна особа. На цих посадах працювали М. Скрипник, В. Порайко, В. Поляков, М. Михайлик, А. Кисельов-Кеслер.

У 1936 році органи юстиції та прокуратури розділилися. Наркомами юстиції працювали Ф. Радченко (1936—1937 рр.) і М. Бабченко (1938—1947 рр.). У 1946 році Народний комісаріат юстиції УРСР реорганізовано у Міністерство юстиції УРСР. Міністрами юстиції працювали Д. Панасюк, Ф. Глух, К. Згурська (1947—1970 рр.).

У 1963 році Мін’юст було ліквідовано, а його функції покладено на юридичну комісію при Раді Міністрів Української РСР та Верховний Суд УРСР, а на місцях — на обласні суди.

У 1970 році діяльність Міністерства юстиції поновлено. Вона регламентувалася відповідним Положенням, затвердженим постановою Ради

Міністрів УРСР від 4 вересня 1972 р. Протягом 1970—1990 рр. Міністерство юстиції УРСР очолював В. Зайчук.

Підсумовуючи історичний еккурс радянського періоду діяльності Міністерства юстиції, треба акцентувати увагу на тому, що, як і інші республіканські міністерства, воно не було самостійним у здійсненні державного управління. Його роль зводилася переважно до функції передавальної ланки у багатоступеневій союзно-республіканській системі державного управління колишнього СРСР.

За роки незалежності України міністрами юстиції були В.Ф. Бойко (1990–1992рр.), В.В. Онопенко (1992–1995рр.), С.П. Головатий (1995–1997рр.), С.Р. Станік (1997 — 2002рр.), О.В. Лавринович (2002 – 2005рр.), Р.М. Зварич (2005р.), С.П. Головатий (2005 – 2006рр.), О.В. Лавринович (з 01.11.2006р.). Проголошення незалежності України, а відтак — розбудова демократичної правової держави, впровадження політичної, економічної та правової реформ зумовили необхідність кардинальних змін у діяльності Міністерства юстиції.

Компетенція, функціональні повноваження та завдання Міністерства юстиції визначилися Положеннями про нього від 28 грудня 1991 року та 3 жовтня 1992 року. Однак з прийняттям нової Конституції України та поглибленням процесів реформування в усіх сферах суспільно-політичного, соціально-економічного, духовного розвитку суспільства, виникла необхідність у розширенні повноважень Міністерства. Було внесено відповідні зміни до зазначених Положень. Тож робота Міністерства уже регламентувалася Положенням від 18 вересня 1996 року.

У 1997 році Міністерством юстиції України ініційовано розроблення нового Положення про міністерство, яке затверджено Указом Президента України від 30 грудня 1997 року № 1396/97.

Систему органів юстиції складають: центральний орган юстиції — Міністерство юстиції України; місцеві органи юстиції: Головне управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим; головні управління юстиції в областях; Київське та Севастопольське міські управління юстиції; районні, районні у містах, міські (міст обласного значення) управління юстиції; установи, що належать до сфери управління Міністерства. До сфери управління Міністерства юстиції належать: Центр правової реформи і законопроектних робіт; Державне підприємство “Інформаційний центр”; Спеціалізоване державне підприємство “Укрспец’юст”; Центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників юстиції; Головне державне об’єднання правової інформації та пропаганди правових знань. Постановою Кабінету Міністрів України від 24 грудня 2004 року № 1742 у складі Міністерства юстиції на базі ліквідованого Центру європейського та порівняльного права утворено Державний департамент з питань адаптації законодавства як урядовий орган державного управління.

У структуру органів юстиції входять органи нотаріату, реєстрації актів громадянського стану, державна виконавча служба, науково-дослідні інститути судових експертиз.

У зв'язку з поглибленням демократичних процесів в українському суспільстві та з метою забезпечення конституційних прав і свобод людини й громадянина у відповідності до міжнародних стандартів при Міністерстві юстиції України створено інститут Уповноваженого у справах дотримання Конвенції про захист прав і основних свобод людини.

Виконання Уповноваженим своїх функцій забезпечується Національним бюро у справах дотримання Конвенції, створеним у складі центрального апарату, та регіональними відділеннями Національного бюро при Головному управлінні юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, обласних, Київському та Севастопольському міських управліннях юстиції.

Міністерство юстиції виконує завдання з визначальних напрямів нормотворчої роботи: розроблення проектів законів України, які безпосередньо впливають із положень Конституції України, та розроблення нових процесуальних кодексів України, що є одним із зобов'язань України перед Радою Європи; приведення законодавства у відповідність з новими Цивільним, Господарським та Сімейним кодексами України; укладення і ратифікація дво- та багатосторонніх міжнародних договорів про правову допомогу у кримінальних та цивільних справах, про видачу правопорушників (екстрадицію), про передачу осіб, засуджених до позбавлення волі, для подальшого відбування покарання тощо; проведення верифікації підзаконних нормативно-правових актів на відповідність Конституції України та законам України.

Діяльність Мін'юсту спрямована на максимальне сприяння зміцненню інститутів державної влади в Україні і в цьому контексті – проведення державної правової політики.

Міністерство юстиції особливу увагу приділяє питанням кодифікації законодавства на найважливіших його етапах. Це стосується змістовного упорядкування системи норм певної галузі права, внесення змін з метою виключення повторень та протиріч між статтями кодексів. Міністерство юстиції продовжує в рамках компетенції практику інвентаризації законодавства України. Проводиться огляд законодавства, виокремлення проблем, що потребують вирішення шляхом розроблення та прийняття відповідних нормативно-правових актів, скасування окремих чинних актів. Мін'юст забезпечує виконання комплексу заходів, спрямованих на систематизацію законодавства України, запроваджено Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів.

Міністерство юстиції та його територіальні органи здійснюють державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади. Цей напрям діяльності є одним із найвагоміших засобів забезпечення захисту конституційних прав і свобод громадян та

юридичних осіб, усунення порушень чинного законодавства, підвищення законності та дієвості нормативно-правових актів вищезгаданих органів.

Міністерство юстиції забезпечує проведення висококваліфікованої правової експертизи проектів актів законодавства. З 1993 року міністерством та управліннями юстиції проведено понад 106 тис. правових експертиз нормативно-правових актів. За результатами проведення правової експертизи та державної реєстрації нормативно-правових актів органами юстиції щорічно попереджається прийняття майже 1,5 тис. незаконних правових норм. Відповідно до ст. 51 Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та ЄС Україна взяла на себе зобов'язання щодо приведення національного законодавства у відповідність до законодавства Європейського Союзу у визначених сферах.

Важливий напрям діяльності Мін'юсту — міжнародне співробітництво, в тому числі питання європейської інтеграції, правової допомоги, міжнародного права, а також правової експертизи міжнародних договорів.

Міністерство юстиції є уповноваженим органом з легалізації документів, виданих підприємствами і установами України, для використання за кордоном (з приєднанням України до Гаазької Конвенції, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів 1961 року).

Міністерство юстиції є відповідальним за експертне забезпечення правосуддя. Міністерству підпорядковано 7 науково-дослідних інститутів судових експертиз: Київський, Харківський, Одеський, Львівський, Донецький, Кримський, Дніпропетровський. Створено 8 відділень науково-дослідних інститутів судових експертиз міністерства: Луганське, Вінницьке, Черкаське, Севастопольське, Кіровоградське, Чернігівське, Полтавське та Волинське. Основною метою діяльності інститутів є розроблення науково-методичної бази судової експертизи та задоволення потреб органів дізнання, попереднього слідства і судів у використанні можливостей судової експертизи при розслідуванні та розгляді кримінальних справ. У 2004 році проведено близько 68 тис. експертиз.

Однією з пріоритетних сфер діяльності Міністерства юстиції є організація виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб). Державна виконавча служба входить до системи органів міністерства. Завданням державної виконавчої служби є своєчасне, повне і неупереджене примусове виконання рішень судів та інших органів відповідно до законів України з метою, насамперед, захисту прав і свобод людини та громадянина, підтримання режиму законності і правопорядку в державі.

На Мін'юст покладено функцію організації роботи нотаріату.

Чільне місце в системі органів юстиції займають органи реєстрації актів цивільного стану, які одними з перших державних органів документують людину і громадянина.

Важливим напрямом діяльності Мін'юсту є легалізація всеукраїнських об'єднань громадян, проведення реєстрації міжнародних громадських організацій, відділень, філій, представництв та інших структурних осередків громадських (неурядових) організацій іноземних держав в Україні,

всеукраїнських і міжнародних благодійних організацій, контроль за дотриманням об'єднаннями громадян положень їх статутів; проведення реєстрації політичних партій та їх символіки, контроль за додержанням політичними партіями статутних положень, вимог Конституції та законів України, а також проведення реєстрації всеукраїнських творчих спілок, Торгово-промислової палати України, всеукраїнських професійних спілок, їх об'єднань та символіки відповідних об'єднань громадян і благодійних організацій, статуту Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань, статутів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, якщо їх реєстрація передбачена законами України.

Особливу увагу Міністерство юстиції приділяє розгляду звернень громадян.

Міністерство юстиції, його територіальні органи забезпечують роботу з координації діяльності органів виконавчої влади з питань правової освіти населення. На Мін'юст покладено обов'язки щодо організаційного забезпечення роботи Всеукраїнської міжвідомчої координаційно-методичної ради з правової освіти населення.

Відповідно до своєї компетенції Міністерство юстиції забезпечує виконання Національної програми з правової освіти населення. Створено понад 2 180 громадських приймалень та консультативних пунктів, які надають громадянам безоплатну правову допомогу.

Міністерство юстиції з метою оперативного інформування юридичних та фізичних осіб про прийняті закони України та інші підзаконні акти забезпечує вихід у світ низки друкованих видань: “Офіційний вісник України”, “Бюлетень Міністерства юстиції України”, “Офіційний вісник нормативно-правових актів з митної справи, фінансів, податків та бухгалтерського обліку”, “Систематичне зібрання чинного законодавства України”.

Відкрито веб-сайт Міністерства юстиції, на якому розміщується інформація про його багатогранну діяльність.

З метою забезпечення захисту прав та законних інтересів фізичних та юридичних осіб Державним підприємством “Інформаційний центр” Мін'юсту підтримується функціонування Єдиних та Державних реєстрів: Єдиний реєстр заповітів та спадкових справ, Державний реєстр атестованих судових експертів державних і підприємницьких структур та громадян, Єдиний державний реєстр об'єднань громадян та благодійних організацій, Єдиний реєстр доручень, посвідчених у нотаріальному порядку, Єдиний реєстр спеціальних бланків нотаріальних документів, Єдиний реєстр нотаріусів України, Реєстр прав власності на нерухоме майно, Єдиний державний реєстр нормативно-правових актів, Державний реєстр іпотек, Державний реєстр обтяжень рухомого майна, Державний реєстр право чинів, Єдиний державний реєстр виконавчих проваджень (ЄДРВП), Єдиний реєстр заборон відчуження об'єктів нерухомого майна, Реєстр спеціальних бланків документів інформаційної системи Міністерства юстиції України.

Отже, коло повноважень органів юстиції надзвичайно широке, їхня діяльність має багатогранний характер. Тому Міністерство юстиції послідовно і виважено здійснює радикальне реформування своєї галузі.

За 87 років українська юстиція пройшла складний шлях у своєму розвитку. І сьогодні незаперечним є внесок органів юстиції в утвердження демократичних засад розвитку суспільства, верховенства права, принципів справедливості та гуманізму, пріоритету прав і свобод людини і громадянина, становлення повноцінного громадянського суспільства.

ОРГАНИ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

На початку 1917 р. у складі першого національного уряду було створений і діяв секретаріат судових справ, який пізніше був перейменований на Генеральне секретарство зі справ судочинства. За часи правління Гетьмана Павла Скоропадського було утворено Міністерство судових справ, що потім було перетворено на Міністерство юстиції.

За наказом пана Міністра Секретарський Відділ повідомляє, що згідно з ухваленим Радою Міністрів законом, затвердженим Ясновельможним Паном Гетьманом від 15 липня 1918 р., назву "Міністерство судових справ" змінено на назву "Міністерство юстиції" (лист Секретарського відділу від 27 серпня 1918 р. № 4121).

Під керівництвом Міністерства юстиції діяли 3 судові палати, 19 окружних судів та 112 міських та повітових з'їздів мирових суддів. До складу цієї установи входили: Міністр, два Товариші (заступники) Міністра, чотири Члени Консультації Міністра, секретарський та юрисконсультський відділи та два департаменти. При Міністерстві юстиції також було створено Головне управління місць ув'язнення з Головною інспекцією пересилання в'язнів. При цій установі діяла відповідна Рада для розгляду справ за поданням Міністра юстиції або Начальника Головного управління.

До складу Ради у справах місць ув'язнення входили: начальник Головного управління місць ув'язнення, його помічники, управляючі відділами, інспектори, юрисконсульты, лікарі для особливих доручень у медично-санітарних справах, Голова Київського апеляційного суду або Голова одного із департаментів суду, Прокуратор Київського апеляційного суду або один із Товаришів Прокуратора, Голова Київського окружного суду або один з його Товаришів, Голова з'їзду мирових суддів Київської округи або один із мирових суддів, Представник Київського міського самоврядування, представник київських товариств охорони осіб, визволених з місць ув'язнення і, нарешті, Київського товариства виправних закладів для неповнолітніх.

Головним завданням Міністерства юстиції тих часів було організаційне керівництво судовими органами, матеріальне забезпечення їхньої діяльності, вивчення судової практики і внесення пропозицій щодо вдосконалення судочинства і судової системи, кодифікація законодавства, підготовка проектів кримінальних, кримінально-процесуальних та інших нормативних актів, пристосування старих правових норм до нових обставин, вироблення української правничої термінології.

Система органів юстиції

Посадові особи та працівники системи органів юстиції є державними службовцями.

Органи юстиції виконують завдання із забезпечення захисту конституційних прав та свобод фізичних та юридичних осіб шляхом здійснення правової експертизи нормативно-правових актів, що були прийняті суб'єктами нормотворення. Одним із засобів забезпечення чинності нормативних актів є їх перегляд на відповідність чинному законодавству органами юстиції разом із суб'єктами нормотворення.

Органи юстиції — це очолювана Міністерством юстиції України система органів виконавчої влади, які приймають участь у формуванні та забезпечують реалізацію державної правової політики, політики з питань банкрутства та використання електронного цифрового підпису, з формування та забезпечення реалізації політики у сфері архівної справи, діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації, у сфері виконання кримінальних покарань, у сфері захисту персональних даних, у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), з питань державної реєстрації актів цивільного стану, з питань державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, з питань державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців, з питань реєстрації (легалізації) об'єднань громадян, інших громадських формувань, статутів, друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності.

Мін'юст: загальні положення

Мін'юст є центральним органом виконавчої влади, уповноваженим реалізовувати державну політику в сфері захисту і реалізації прав і свобод фізичних і юридичних осіб на основі Конституції України, законів, актів Президента і Кабінету Міністрів України.

Мін'юст здійснює керівництво дорученою йому сферою управління, несе відповідальність за її стан і розвиток і в межах своїх повноважень у порядку, встановленому законодавством, вирішує питання, що впливають із загальноновизнаних норм міжнародного права і міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Діяльність Мін'юсту спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

Мін'юст в межах своїх повноважень відповідно до актів законодавства України видає накази, організовує і контролює їх виконання, а у разі потреби — разом з іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади — спільні акти. У випадках, передбачених законодавством, нормативно-правові

акти Мін'юсту є обов'язковими для виконання органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями незалежно від форм власності та громадянами.

У центральному апараті Мін'юсту діють 30 департаментів, Національне бюро у справах дотримання Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, управління, відділи та патронатна служба. У структурі Мін'юсту діє Уповноважений у справах дотримання Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод.

Мандат Міністерства юстиції

Конституційний і законодавчий мандат

Міністерство юстиції України здійснює свою роботу відповідно до Положення про Міністерство юстиції України (далі — Мін'юст), затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 р. № 228. Мін'юст, зокрема, забезпечує формування та реалізацію державної правової політики, державної політики з питань банкрутства та використання електронного цифрового підпису, формування та реалізації державної політики у сфері безоплатної правової допомоги, організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), пенітенціарної системи та служби пробачії, державної реєстрації актів цивільного стану, державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб — підприємців, реєстрації статуту територіальної громади м. Києва, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності і т. ін.

Політичний мандат

Мін'юст здійснює свою роботу з урахуванням положень Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Постановою Верховної Ради України від 14 квітня 2016 року № 1099-VIII, Національної стратегії у сфері прав людини, затвердженої Указом Президента України від 25 серпня 2015 року № 501 / 2015, Стратегії реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки, затвердженої Указом Президента України від 20 травня 2015 року № 276 / 2015, Стратегії реформування державного управління України на 2016-2020 роки, затвердженої Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24 червня 2016 року № 474-р, Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016-2020 роки, затвердженої Указом Президента України від 26 лютого 2016 року № 68, та з урахуванням щорічних планів дій щодо виконання зазначених стратегічних документів.

Бачення, місія та цінності Мін'юсту

Ефективна, дієва та скоординована система юстиції, яка є вільною від корупції, підзвітною усім громадянам та повністю відповідає стандартам ЄС і

передовій практиці, забезпечує верховенство права і поліпшує бізнес-клімат в Україні.

Місія Мін'юсту

Наша місія полягає в розробці і здійсненні політики, яка гарантує демократичний розвиток України з дотриманням верховенства права, забезпеченням дотримання прав людини та основних свобод, рівного доступу до правосуддя та ефективної боротьби з корупцією. Мін'юст розробляє і реалізує політику в цілях забезпечення прозорого, швидкого та ефективного надання послуг кожній особі, забезпечуючи легкість ведення бізнесу та підвищуючи ступінь суспільної довіри і впевненості.

Цінності

верховенство права;
забезпечення дотримання прав і свобод людини і громадянина;
законність;
відкритість та прозорість;
відповідальність і підзвітність;
професійність та постійне удосконалення.

Стратегічні пріоритети, цілі і завдання

Мін'юстом сформульовано чотири основні стратегічні пріоритети, які визначатимуть стратегічний напрямок його діяльності протягом наступних трьох років:

1. Забезпечення верховенства права.
2. Мінімізація корупційних ризиків. Поліпшення бізнес-клімату.
3. Формування та реалізація державної правової політики.
4. Подальша інституційна розбудова Мін'юсту.

СТРАТЕГІЧНИЙ ПРІОРИТЕТ 1: ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА

Мін'юст прагне відігравати провідну роль в забезпеченні верховенства права і дотриманні прав людини в Україні. Мін'юст в межах своїх повноважень активно сприяє проведенню судової реформи в Україні, метою якої є становлення дієвої, справедливої та доступної системи правосуддя.

З метою реалізації цього стратегічного пріоритету Мін'юстом визначено наступні стратегічні цілі:

Рівний доступ до правосуддя / правової допомоги;
Виконання судових рішень;
Виконання покарань і пробація.

Стратегічна ціль 1.1: Організація та забезпечення якісного надання безоплатної правової допомоги, правопросвітництво на рівні громад для гарантування рівного доступу до правосуддя, правової інформації та консультацій, підвищення правової свідомості громадян

Якісна безоплатна правова допомога є основною складовою права на рівний доступ до правосуддя всіх вразливих верств населення. Реалізація

зазначеної стратегічної цілі дозволить розширити доступ громадян до якісної безоплатної первинної та вторинної правової допомоги відповідно до наявної потреби на всій території України; підвищити рівень правосвідомості громадян. Окрім ефективних офісів надання безоплатної правової допомоги, Мін'юст зосередить свою діяльність на створенні мережі незалежних провайдерів безоплатної правової допомоги по всій Україні, які діятимуть на рівні територіальних громад і активно взаємодіятимуть на засадах партнерства з органами місцевої влади, провайдерами послуг і громадськими організаціями. Створення системи безоплатної правової допомоги було ініційоване та започатковане Мін'юстом з метою реалізації статті 59 Конституції України та виконання взятих міжнародних зобов'язань, зокрема Резолюції Парламентської асамблеї Ради Європи (ПАРЄ) № 1466 (2005).

Стратегічна ціль 1.2: Повне впровадження змішаної системи примусового виконання рішень — запровадження виконання рішень державними та приватними виконавцями, а також удосконалення процедури виконавчого провадження

Належне функціонування системи виконання судових рішень є одним із ключових елементів реформування сектору правосуддя. Впровадження змішаної системи примусового виконання рішень сприятиме подоланню корупції у цій сфері, вчасному й прозорому виконанню судових рішень з повагою до прав людини та основних свобод, а також поліпшенню бізнес-клімату в Україні.

Стратегічна ціль 1.3: Демілітаризація Державної пенітенціарної служби та створення функціональної служби пробачії

Іншою важливою складовою реформи сектору правосуддя є глибинна реорганізація пенітенціарної системи та створення служби пробачії. Стратегічною метою є трансформація закритої мілітаризованої каральної системи у сучасну, добре оснащену та ефективну систему, яка здатна забезпечувати належний баланс між попередженням злочинів, реабілітацією правопорушників, повагою до прав людини та верховенством права.

Стратегічна ціль 1.4: Впровадження проектів Державно-приватного партнерства у пенітенціарній системі

Стратегічна ціль 1.5: Мінімізація витрат бюджету на утримання Пенітенціарної системи

Стратегічна ціль 1.6: Створення сучасної моделі системи судово-експертного забезпечення відповідно до аналогічних прогресивних інститутів держав-членів ЄС та норм міжнародного права.

СТРАТЕГІЧНИЙ ПРІОРИТЕТ 2: МІНІМІЗАЦІЯ КОРУПЦІЙНИХ РИЗИКІВ ТА ПОЛІПШЕННЯ БІЗНЕС-КЛІМАТУ

Боротьба з корупцією та поліпшення бізнес-клімату є одним з ключових пріоритетів для Мін'юсту. Ключові елементи реформи включатимуть структурні зміни Міністерства і його установ, державних підприємств, що належать до сфери управління Міністерства, та органів, що

координуються через Міністра юстиції, з метою забезпечення ефективності, дієвості, прозорості та підзвітності послуг, які надаються.

Мін'юст визначив такі стратегічні цілі для виконання Пріоритету 2:

Розвиток системи державної реєстрації та інструментів електронного правосуддя;

Вдосконалення регулювання та здійснення нагляду за діяльністю нотаріату.

Стратегічна ціль 2.1: Інституційний розвиток системи державної реєстрації

Міністерство здійснює розширення системи державної реєстрації шляхом децентралізації та демонополізації адміністративних сервісів у сферах державної реєстрації бізнесу та речових прав, боротьби з корупцією та підвищення якості послуг, що надаються. Основними напрямками реформ стануть усунення дублювання інформації, високий ступінь взаємодії між різними реєстрами, подальше вдосконалення нормативно-правової бази, що сприятиме наданню доступних, надійних і економічно вигідних послуг.

Стратегічна ціль 2.2: Вдосконалення регулювання та здійснення нагляду за діяльністю нотаріату

Реалізація даної цілі передбачає вдосконалення системи українського нотаріату, сприяння конкуренції між нотаріусами на засадах професіоналізму, використання сучасних технологій при вчиненні нотаріальних дій, забезпечення більшої зручності для громадян при користуванні послугами нотаріусів.

СТРАТЕГІЧНИЙ ПРІОРИТЕТ 3: РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ

Міністерство прагне вдосконалити процес формування політики та розробки нормативно-правової бази для забезпечення більшого дотримання прав людини. Забезпечення більшої участі громадянського суспільства в процесі формування політики та розвитку нормативно-правової бази, у тому числі в процесах прийняття рішень на національному та місцевому рівнях, є важливим компонентом для досягнення цієї мети. Узгодження національної нормативно-правової бази з міжнародними нормами захисту прав людини та судовою практикою Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) буде залишатися одним з пріоритетів, що забезпечить максимальну синергію в цьому процесі шляхом ефективного представництва інтересів України в міжнародних юрисдикційних органах.

Мін'юст визначив такі стратегічні цілі для виконання Пріоритету 3:

Більша участь громадянського суспільства в процесі формування політики та розробки нормативно-правової бази;

Досягнення максимальної синергії між представництвом України в міжнародних юрисдикційних органах і приведенням національної нормативної бази у відповідність до міжнародних зобов'язань України.

Стратегічна ціль 3.1: Удосконалення правового регулювання з питань забезпечення та реалізації конституційних прав і свобод людини

Більша участь громадянського суспільства в процесі формування політики та розробки нормативно-правової бази є важливою складовою підвищення рівня довіри громадськості до якості пропозицій, а також більшого залучення широких верств населення до загального процесу реформ.

Стратегічна ціль 3.2: Підвищення синергії між представництвом України в міжнародних юрисдикційних органах і приведенням національного законодавства у відповідність до міжнародних зобов'язань України

Наша стратегія заснована на розумінні того, що успішне представництво інтересів України в міжнародних юрисдикційних органах, а також установах, що здійснюють нагляд за дотриманням прав людини, є можливим лише завдяки синергії, досягнутій внаслідок кращого представництва країни в міжнародних процесах, і приведенню національного законодавства у відповідність до міжнародних зобов'язань України. Особлива увага приділена захисту інтересів України, пов'язаних з анексією Криму і гібридною війною, яку веде Росія проти України. Частина наших зусиль буде присвячена напрацюванню повноцінного механізму співробітництва з Міжнародним кримінальним судом.

СТРАТЕГІЧНИЙ ПРІОРИТЕТ 4: ПОДАЛЬША ІНСТИТУЦІЙНА РОЗБУДОВА МІН'ЮСТУ

Стратегічна ціль 4.1: Мін'юст прагне оптимізувати розподіл людських ресурсів та інфраструктури при одночасному підвищенні ефективності, прозорості та підзвітності Міністерства

Мін'юст буде намагатися забезпечити сталий інституційний розвиток Міністерства шляхом створення ефективних структур управління, оптимізації розподілу людських ресурсів та інфраструктури за рахунок відповідності порядку формування бюджету до стратегічного планування. Масштабні реформи потребують сучасних, дієвих і ефективних механізмів комунікації та координації. Міністерство прагне до інноваційних рішень у сфері державного управління. Перехід на безпаперову електронну комунікацію забезпечить більшу ефективність і прозорість внутрішніх і зовнішніх комунікацій Міністерства. Оптимізований процес внутрішньої координації відповідатиме розвитку механізмів стратегічного планування, моніторингу та оцінювання в межах Міністерства з метою забезпечення сталої реалізації стратегічних цілей і завдань, ефективного використання коштів, що виділяються на реформування всієї системи правосуддя. Стратегічна комунікація також є невід'ємною частиною проведення реформ, яка сприяє більшій прозорості та підзвітності державних установ. Вона також дозволяє використовувати результати аналізу очікувань та сприйняття громадськості для стратегічного планування, моніторингу та оцінювання.

Завдання Мін'юсту

Відповідно до вищезгаданого Положення на Мін'юст покладені наступні завдання:

Забезпечення реалізації державної правової політики та політики у сфері адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

Забезпечення захисту прав і свобод людини і громадянина.

3. Підготовка пропозицій із вдосконалення законодавства, розробка проектів нормативних актів і міжнародних договорів України з правових питань, здійснення правової експертизи проектів нормативно-правових актів, здійснення державної реєстрації нормативно-правових актів, ведення Єдиного державного реєстру таких актів та систематизації законодавства України.

Планування відповідно до пропозицій інших центральних органів виконавчої влади законопроектної роботи та роботи з адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу.

Координація роботи з виконання Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, затв. Законом від 18 березня 2004 р.

Організація виконання судових рішень та рішень інших органів чи службових осіб відповідно до законів України, робота з кадрами, експертне забезпечення правосуддя.

Організація роботи нотаріату та органів реєстрації актів цивільного стану.

Поширення правової інформації, формування у громадян правового світогляду.

Здійснення міжнародно-правового співробітництва.

Закону України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII

Глава 2. Державна судова адміністрація України

Стаття 151. Статус Державної судової адміністрації України

Державна судова адміністрація України є державним органом у системі правосуддя, який здійснює організаційне та фінансове забезпечення діяльності органів судової влади у межах повноважень, установлених законом.

Державна судова адміністрація України підзвітна Вищій раді правосуддя у межах, визначених законом.

Державна судова адміністрація України має територіальні управління. Рішення про утворення територіальних управлінь та визначення їх кількості приймається Державною судовою адміністрацією України за погодженням з Вищою радою правосуддя.

Правовий статус посадових осіб Державної судової адміністрації України, її територіальних управлінь визначається [Законом України](#) "Про державну службу".

Державна судова адміністрація України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, самостійний баланс та рахунки в органах Державної казначейської служби України.

Положення про Державну судову адміністрацію України та типові положення про її територіальне управління затверджуються Вищою радою правосуддя після консультацій з Радою суддів України.

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ

СТРУКТУРА

ЦЕНТРАЛЬНИЙ АПАРАТ МІНІСТЕРСТВА

СТРУКТУРНІ ПІДРОЗДІЛИ МІНІСТЕРСТВА

Патронатна служба Міністра

Секретаріат Державного секретаря Міністерства

Управління зовнішніх зв'язків

Управління відповідно до покладених на нього завдань виконує такі функції:

- Координує роботу структурних підрозділів Міністерства, територіальних органів та підвідомчих установ щодо забезпечення формування та реалізації державної політики в сфері міжнародно-правового співробітництва;
- Забезпечує координацію взаємодію з питань міжнародного міжвідомчого співробітництва Міністерства та його територіальних органів з органами виконавчої влади України, дипломатичними представництвами іноземних держав та міжнародних організацій в Україні та за кордоном; міністерствами юстиції, установами та компаніями іноземних держав та їх представництвами в Україні.
- Організовує роботу з внесення в установленому порядку пропозицій щодо укладання, приєднання, припинення чи зупинення дії міжнародних міжвідомчих угод, з питань, що відносяться до компетенції Міністерства.
- Здійснює розробку та погодження проектів міжнародних міжвідомчих договорів, з питань, що відносяться до компетенції Міністерства.

- Здійснює розробку програм двостороннього співробітництва до міжнародних міжвідомчих договорів про співробітництво з відповідними органами іноземних держав та міжнародними організаціями;
- Забезпечує участь та інформаційний супровід керівництва Міністерства в рамках діяльності робочих органів міжнародних організацій та інституцій, міждержавних та міжурядових комісій, робочих груп, об'єднань, а також інших міжнародних робочих органів та під час переговорів з представниками іноземних держав.
- Організовує міжнародні зустрічі за участі керівництва Міністерства, забезпечує підготовку відповідних інформаційно-аналітичних матеріалів та здійснює заходи з метою реалізації досягнутих домовленостей;
- Забезпечує дотримання основних положень Державного Протоколу та загальновизнаних у міжнародній протокольній практиці норм під час прийому в Міністерстві юстиції України іноземних делегацій;
- Здійснює підготовку та оформлення документів на закордонні відрядження керівного складу та службовців Міністерства.

Департамент взаємодії з органами державної влади

Департамент взаємодії з органами державної влади в межах повноважень забезпечує виконання завдань, покладених на Міністерство юстиції, зокрема:

- забезпечує взаємодію Мін'юсту з Верховною Радою України, Адміністрацією Президента України, Кабінетом Міністрів України та іншими органами державної влади;
- здійснює координацію нормотворчої діяльності у міністерствах та інших центральних органах виконавчої влади, контроль за такою діяльністю;
- розробляє за дорученням Кабінету Міністрів України та з власної ініціативи проекти законів та інших нормативно-правових актів;
- здійснює правову експертизу проектів законів, інших актів законодавства, які подаються на розгляд Кабінету Міністрів України, та проектів законів, які подаються на розгляд Верховної Ради України іншими суб'єктами права законодавчої ініціативи;
- здійснює моніторинг та аналіз законопроектів, що вносяться на розгляд Верховної Ради України суб'єктами законодавчої ініціативи, з питань, що належать до компетенції Мін'юсту, готує відповідні інформаційно-аналітичні матеріали;
- здійснює підготовку за поданням структурних підрозділів апарату Мін'юсту, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери його управління, пропозиції щодо законопроектів, які потребують першочергового та поточного розгляду Верховною Радою України, інформує з цих питань керівництво Мін'юсту;

- забезпечує супроводження на пленарних засіданнях Верховної Ради України та на засіданнях її комітетів законопроектів, розробником яких є Мін'юст, а також інших законопроектів;
- забезпечує взаємодію та контроль за діяльністю територіальних органів Мін'юсту;
- організовує комплексні перевірки діяльності територіальних органів юстиції із залученням представників структурних підрозділів апарату Мін'юсту, територіальних органів юстиції, підприємств, установ, організацій, що належать до сфери управління Мін'юсту;
- забезпечує реалізацію повноважень Міністра юстиції України щодо спрямування і координації діяльності Державної архівної служби України (далі – Служба);
- опрацьовує проекти нормативно-правових актів, що: розробляються та подаються Службою на погодження Міністру юстиції України;

надійшли на погодження до Служби як до заінтересованих центральних органів виконавчої влади;

- вносить пропозиції щодо проведення планових та позапланових перевірок діяльності Служби, підприємств, установ та організацій, що належать до сфери її управління;
- забезпечує взаємодію Мін'юсту з Адміністрацією Державної кримінально-виконавчої служби України, державною установою «Центр пробації», державною установою «Центр охорони здоров'я Державної кримінально-виконавчої служби України», державною установою «Генеральна дирекція Державної кримінально-виконавчої служби України», а також міжрегіональними управліннями з питань виконання кримінальних покарань та пробації Міністерства юстиції, установами виконання покарань, слідчими ізоляторами, територіальними (міжрегіональними) воєнізованими формуваннями та навчальними закладами Державної кримінально-виконавчої служби України (далі – органи і установи ДКВС України);
- здійснює обмін інформацією між Мін'юстом та органами і установами ДКВС України; аналізує ефективність діяльності органів і установ ДКВС України.
- проводить перевірки діяльності органів і установ ДКВС України;
- здійснює організаційне забезпечення діяльності Громадської ради при Мін'юсті;
- формує план проведення консультацій із громадськістю з урахуванням основних завдань, визначених Програмою діяльності Кабінету Міністрів України, планом законопроектних робіт та іншими документами, а також результатів проведення попередніх консультацій із громадськістю;
- виконує окремі доручення керівництва Мін'юсту.

Департамент міжнародних спорів

Основні завдання :

1. Забезпечення представництва інтересів України як держави, Президента України, Кабінету Міністрів України, міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та їх посадових осіб під час урегулювання спорів, розгляду в закордонних юрисдикційних органах справ за участю іноземного суб'єкта та України відповідно до встановленого законодавством порядку.
2. Міжвідомча координація дій, здійснюваних заінтересованими органами та організаціями, в тому числі юридичними та фізичними особами, залученими для здійснення захисту прав та інтересів України, під час урегулювання спорів, розгляду в закордонних юрисдикційних органах справ за участю іноземного суб'єкта та України.
3. Участь у проведенні правової експертизи міжнародних договорів, законів та інших нормативно-правових актів з питань, віднесених до компетенції Департаменту.

Департамент публічного права

Департамент в межах повноважень забезпечує виконання завдань, покладених на Міністерство, зокрема, щодо: формування державної політики з питань виконання кримінальних покарань та пробації; розробки проектів нормативно-правових актів з питань конституційного та адміністративного законодавства, соціального, трудового, гуманітарного законодавства, фінансового законодавства; проведення правової експертизи на відповідність Конституції, законам та іншим нормативно-правовим актам України, міжнародним договорам України, законодавству Європейського Союзу, а також вимогам нормопроєктувальної техніки проектів нормативно-правових актів, що подаються на розгляд Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, а також підготовку зауважень і пропозицій до прийнятих Верховною Радою України законів, що надійшли на підпис Президентів України, з питань:

- правового регулювання засад конституційного ладу;
- державних символів, державних нагород та державної мови;
- правового регулювання основоположних прав, свобод та обов'язків людини та громадянина;
- правового регулювання організації і порядку проведення виборів і референдумів;

- правового регулювання діяльності Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, місцевих органів виконавчої влади, а також інших державних органів;
- правового регулювання з питань організації та здійснення місцевого самоврядування та адміністративно-територіального устрою України;
- правового регулювання статусу Автономної Республіки Крим;
- правового регулювання соціального захисту населення;
- законодавства про працю;
- правового регулювання загальнообов'язкового державного соціального страхування;
- правового регулювання пенсійного забезпечення, загальнообов'язкового державного та недержавного пенсійного страхування;
- законодавства про соціальний діалог;
- законодавства про інформацію;
- гуманітарного законодавства;
- законодавства про благодійну діяльність та гуманітарну допомогу;
- забезпечення гендерної рівності;
- законодавства про охорону дитинства та попередження насильства в сім'ї;
- бюджетного законодавства;
- податкового законодавства;
- правового регулювання фінансування органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій за рахунок бюджетних коштів;
- законодавства про публічні закупівлі;
- правового регулювання бухгалтерського обліку, фінансової звітності та аудиторської діяльності;
- правового регулювання фінансових послуг, цінних паперів та фондового ринку;
- правового регулювання запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

- законодавства про валютне регулювання;
- законодавства про дорогоцінні метали та дорогоцінне каміння;
- законодавства про платіжні системи та переказ коштів;
- правового регулювання цін і ціноутворення;
- правового регулювання фінансів підприємств та фінансового контролю;
- зовнішньоекономічного законодавства;
- митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності;
- правового регулювання режиму іноземного інвестування;
- законодавства у сфері виконання кримінальних покарань та пробації

Департамент приватного права

Основні завдання

Департамент в межах повноважень забезпечує виконання завдань, покладених на Міністерство, зокрема:

- щодо формування державної політики з питань державної реєстрації актів цивільного стану, з питань державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, з питань державної реєстрації обтяжень рухомого майна, з питань державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців, реєстрації статуту територіальної громади, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності;
- щодо формування державної політики у сфері нотаріату;
- щодо формування державної політики у сфері електронних довірчих послуг;
- щодо забезпечення здійснення відповідно до законодавства технічного регулювання у сфері електронних довірчих послуг;
- розроблення проектів нормативно-правових актів з питань цивільного законодавства, нотаріату, норм, стандартів у сфері електронних довірчих послуг, у тому числі для інтероперабельності та технологічної нейтральності національних технічних рішень, а також недопущення їх дискримінації, регулювання підприємницької діяльності, законодавства з питань земельних відносин, з питань державної реєстрації актів цивільного стану, з питань державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, з питань державної реєстрації обтяжень

рухомого майна, з питань державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб – підприємців, реєстрації статуту територіальної громади, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності;

- проведення правової експертизи щодо відповідності Конституції, законам та іншим нормативно-правовим актам України, міжнародним договорам України, а також законодавству Європейського Союзу, вимогам нормопроєктувальної техніки проєктів нормативно-правових актів, що подаються на розгляд Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України, а також нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим з питань:
- загальних положень цивільного законодавства, у тому числі права інтелектуальної власності;
- державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень;
- державної реєстрації обтяжень рухомого майна;
- сімейного законодавства;
- державної реєстрації актів цивільного стану;
- законодавства з питань нотаріату;
- житлового законодавства;
- законодавства про загальні засади здійснення господарської діяльності;
- законодавства про ліцензування певних видів господарської діяльності;
- законодавства про державний нагляд (контроль) у сфері господарської діяльності;
- законодавства про дозвільну систему у сфері господарської діяльності;
- антимонопольного законодавства та законодавства про захист економічної конкуренції;
- законодавства про окремі види юридичних осіб;
- з питань державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб - підприємців, реєстрації статуту територіальної громади, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб'єктів інформаційної діяльності;
- законодавства про приватизацію та корпоратизацію;

- законодавства про управління об'єктами державної власності;
- законодавства про регулювання містобудівної діяльності;
- законодавства про торгівлю і права споживачів;
- законодавства у сфері паливно-енергетичного комплексу;
- законодавства у сфері надання житлово-комунальних послуг;
- законодавства у сфері електронних довірчих послуг;
- законодавства про транспорт і зв'язок;
- законодавства про космічну діяльність;
- державного матеріального резерву;
- земельного законодавства;
- аграрного законодавства;
- екологічного законодавства;
- законодавства про надра;
- водного законодавства;
- лісового законодавства;
- правового регулювання гідрометеорологічної, топографо-геодезичної та картографічної діяльності;
- ядерного законодавства;
- законодавства з питань захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру.

Департамент з питань судової роботи та банкрутства

Основні завдання

Забезпечення представництва інтересів Кабінету Міністрів України, Міністерства та їх посадових осіб в судах України.

Забезпечення представництва інтересів іноземних осіб під час розгляду справ у судах касаційної інстанції України у випадках, передбачених Конвенцією про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей.

Забезпечення представництва інтересів держави в судах України у справах про відшкодування збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виконання рішень Європейського суду з прав людини згідно із

Законом України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини».

Забезпечення виконання покладених на Міністерство завдань, визначених Законом України «Про судову експертизу» та іншими нормативно-правовими актами з питань судово-експертної діяльності.

Здійснення контролю за діяльністю науково-дослідних установ судових експертиз та судових експертів, які не є працівниками державних спеціалізованих установ.

Реалізація державної політики з питань банкрутства.

Департамент реєстрації та систематизації правових актів

Основні завдання

- Участь у розробці пропозицій, спрямованих на формування і забезпечення реалізації державної правової політики відповідно до завдань, покладених на Міністерство юстиції України, спільно з іншими структурними підрозділами Міністерства.
- Підготовка проектів законів та інших актів законодавства з питань, що належать до компетенції Департаменту, та проведення правової експертизи проектів таких актів.
- Здійснення відповідно до законодавства державної реєстрації нормативно-правових актів суб'єктів нормотворення, що зачіпають права, свободи й законні інтереси громадян або мають міжвідомчий характер, у тому числі з грифами «Для службового користування», «Особливої важливості», «Цілком таємно», «Таємно».
- Ведення Державного реєстру нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади.
- Контроль за додержанням суб'єктами нормотворення законодавства про державну реєстрацію нормативно-правових актів.
- Контроль та координація проведення територіальними органами Міністерства юстиції державної реєстрації нормативно-правових актів міністерств і республіканських комітетів Автономної Республіки Крим та територіальних органів центральних органів виконавчої влади в Автономній Республіці Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських, районних, районних у містах Києві та Севастополі державних адміністрацій, їх структурних підрозділів, територіальних органів центральних органів виконавчої влади.
- Контроль за веденням територіальними органами Міністерства юстиції України довідкової системи «Регіональний реєстр».
- Здійснення робіт із систематизації законодавства.

- Забезпечення ведення Єдиного державного реєстру нормативно-правових актів (далі – Реєстр), надання з нього інформації.
- Здійснення офіційного опублікування нормативно-правових актів, чинних міжнародних договорів України, рішень Європейського суду з прав людини щодо України в інформаційному бюлетені «Офіційний вісник України».
- Організація видання збірників актів законодавства та кодексів.
- Координація діяльності міністерств, інших центральних органів виконавчої влади та територіальних органів Міністерства з питань систематизації законодавства та правової роботи, перевірка стану такої діяльності, надання рекомендацій щодо її поліпшення.
- Здійснення методичного керівництва правовою роботою в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, проведення перевірок стану такої роботи, надання рекомендацій щодо її поліпшення, внесення пропозицій про усунення виявлених порушень і недоліків та притягнення до відповідальності посадових осіб, винних у допущених порушеннях, здійснення організації підвищення кваліфікації працівників їх юридичних служб.
- Організація доступу до публічної інформації Міністерства.

Департамент з питань правосуддя та національної безпеки

Основні завдання:

Забезпечення виконання завдань, покладених на Міністерство Президентом України і Кабінетом Міністрів України, щодо надання правових висновків на проекти законів та інших нормативно-правових актів, розробки проектів законів та інших нормативно-правових актів з питань судоустрою, статусу суддів, цивільного, господарського, адміністративного, кримінального видів судочинства, адвокатури та здійснення адвокатської діяльності, виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб), банкрутства, судово-експертної діяльності та організації науково-методичної роботи науково-дослідних установ судових експертиз, притягнення до кримінальної відповідальності, притягнення до відповідальності за вчинення адміністративних правопорушень, національної безпеки та діяльності правоохоронних органів.

Організаційно-правове та методологічне забезпечення ефективного виконання Міністерством повноважень щодо здійснення в установленому законодавством порядку антикорупційної експертизи нормативно-правових актів та проектів нормативно-правових актів, розроблення за результатами проведених антикорупційних експертиз рекомендацій щодо усунення виявлених факторів, що спричиняють або можуть спричинити вчинення корупційних та пов'язаних з корупцією правопорушень.

Забезпечення ефективного виконання Міністерством повноважень щодо здійснення правової експертизи нормативно-правових актів щодо пропозицій з питань застосування, скасування та внесення змін до спеціальних обмежувальних заходів відповідно до Закону України «Про санкції».

Нормативно-правове, науково-методичне забезпечення діяльності науково-дослідних установ судових експертиз (далі – НДУСЕ) і судових експертів, які не є працівниками державних спеціалізованих установ.

Організація проведення НДУСЕ науково-дослідних робіт у галузі судової експертизи.

Здійснення моніторингу ефективності реалізації прийнятих законодавчих актів у сфері правового регулювання банкрутства, виконання судових рішень та рішень інших органів (посадових осіб), судово-експертної діяльності, судоустрою та судочинства, адвокатури та здійснення адвокатської діяльності, надання безоплатної правничої допомоги.

Департамент міжнародного права

Основні завдання Департаменту міжнародного права

Здійснення міжнародно-правового співробітництва.

Розроблення проектів нормативно-правових актів у сфері правових відносин та правової допомоги у цивільних і кримінальних справах та у галузі міжнародного приватного права, у тому числі підготовка пропозицій про укладення міжнародних договорів України.

Забезпечення дотримання і виконання зобов'язань, узятих за міжнародними договорами України з правових питань.

Здійснення правової експертизи проектів міжнародних договорів України та нормативно-правових актів, пов'язаних з укладенням та припиненням міжнародних договорів України.

Здійснення правової експертизи проектів нормативно-правових актів щодо відповідності Конституції, законам та іншим нормативно-правовим актам України, а також міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимогам нормопроєктувальної техніки проектів законів, інших актів законодавства, що подаються на розгляд Верховної Ради України, Президента України, Кабінету Міністрів України.

Забезпечення співробітництва з міжнародними організаціями, членом яких є Україна та відповідальність за виконання зобов'язань перед якими покладено на Мін'юст.

Здійснення експертизи в частині відповідності зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу відомчих нормативно-правових актів.

Здійснення перекладів з англійської мови на українську та з української на англійську мову документів, необхідних для забезпечення виконання завдань, покладених на Департамент та інші структурні підрозділи Мін'юсту.

Підготовка та надання міжнародним фінансовим організаціям юридичних висновків, інших матеріалів, необхідних для набрання чинності міжнародними кредитними (гарантійними) договорами України».

Визначення видів внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності міжнародними договорами України».

Секретаріат Уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини

Департамент з питань люстрації

Основні завдання

Сприяння здійсненню процесу очищення влади та відновлення довіри до державних органів та органів місцевого самоврядування.

Сприяння недопущенню до участі в управлінні державними справами осіб, які своїми рішеннями, діями чи бездіяльністю здійснювали заходи (та/або сприяли їх здійсненню), спрямовані на узурпацію влади, підрив основ національної безпеки і оборони України або протиправне порушення прав і свобод людини.

Забезпечення здійснення заходів щодо співпраці Міністерства з державними органами, Громадською радою з питань люстрації при Міністерстві, громадськістю та іншими інститутами громадянського суспільства з питань очищення влади (люстрації).

Забезпечення проведення перевірок, передбачених Законом України «Про очищення влади».

Забезпечення формування та ведення Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення Закону України «Про очищення влади».

Управління внутрішньої безпеки Державної кримінально-виконавчої служби України і органів юстиції

Департамент персоналу

Основні завдання

Реалізація державної політики з питань управління персоналом у Мін'юсті.

Забезпечення здійснення державним секретарем Мін'юсту своїх повноважень з питань управління персоналом.

Розробляє і бере участь у розробці проектів нормативно-правових актів, що стосуються питань управління персоналом, трудових відносин та державної служби.

Забезпечення організаційного розвитку Мін'юсту.

Добір персоналу Мін'юсту.

Прогнозування розвитку персоналу Мін'юсту, заохочення працівників до службової кар'єри, підвищення рівня їх професійної компетентності.

Здійснення аналітичної та організаційної роботи з кадрового менеджменту.

Організаційно-методичне керівництво та контроль за роботою з персоналом у територіальних органах юстиції.

Документальне оформлення вступу на державну службу, її проходження та припинення.

↓ Директорат з прав людини, доступу до правосуддя та правової обізнаності

Відповідно до Стратегії реформування державного управління України на 2016-2020 роки у Міністерстві юстиції створений новий структурний підрозділ – Директорат з прав людини, доступу до правосуддя та правової обізнаності. Основне завдання цього підрозділу – формування державної політики у сферах:

- прав людини;
- доступу громадян до правосуддя;
- безоплатної правової допомоги;
- правової обізнаності населення;
- підготовки юридичних кадрів вищими навчальними закладами;
- діяльності юридичних служб центральних органів виконавчої влади.

До складу Директорату входять 5 експертних груп:

- Експертна група з прав людини
- Експертна група з правової освіти
- Експертна група з доступу до правосуддя
- Експертна група з правової обізнаності
- Експертна група з правової роботи

Управління інформаційної політики

снoвні завдання:

формування інформаційної політики Міністерства та його територіальних органів на принципах відкритості та прозорості діяльності;

супроводження роботи офіційного веб-сайту Міністерства;

організація роз'яснювальної роботи в засобах масової інформації щодо основних напрямків діяльності Міністерства;

забезпечення взаємодії Міністерства із засобами масової інформації, співпраці з інститутами громадського суспільства, залучення їх до процесу формування та реалізації державної правової політики

Директорат з питань адміністративної політики

Управління з питань запобігання та виявлення корупції

↓ Директорат правової політики у сфері судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів

Директорат правової політики у сфері судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів створений відповідно до Стратегії реформування державного управління України на 2016-2020 роки, як новий структурний підрозділ Міністерства юстиції України.

Основними завданнями якого є:

-забезпечення формування державної політики на основі постійного аналізу стану справ у сфері його компетенції, вироблення альтернативних варіантів розв'язання існуючих проблем;

-здійснення моніторингу та оцінювання результатів реалізації державної політики, розроблення пропозицій щодо її продовження або коригування;

-забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері його компетенції.

Експертна група координації політики у сфері судоустрою та судочинства

Експертна група у сфері примусового виконання рішень

Експертна група з банкрутства

Експертна група з судово-експертної діяльності

Департамент комунікації, документообігу та контролю

Основні завдання

Контроль за виконанням положень Інструкції з діловодства у Міністерстві юстиції України.

Організація документального обслуговування роботи апарату Міністерства юстиції

України – здійснення прийому, реєстрації та обліку документів, що надходять до Міністерства юстиції України, оперативне їх проходження, відправлення поштової кореспонденції та зберігання справ.

Організація роботи зі зверненнями громадян, що надходять до Міністерства юстиції України, забезпечення прийому громадян, які звернулись до Міністерства юстиції України, надання роз'яснень у межах повноважень.

Здійснення контролю за дотриманням строків виконання завдань, визначених законами України, актами Президента України, актами та рішеннями Кабінету Міністрів України, дорученнями Прем'єр-міністра України, запитами та зверненнями народних депутатів України, термінів, встановлених для вирішення питань, що порушені у листах Голови Верховної Ради України та його заступників, голів депутатських фракцій і комітетів Верховної Ради України, Адміністрації Президента України.

Надання інформаційно-довідкових послуг фізичним та/або юридичним особам з питань, що стосуються діяльності Міністерства юстиції України шляхом обробки вхідних звернень, які надходять на єдиний багатоканальний телефонний номер та електронну адресу Міністерства юстиції України.

Підготовка проектів нормативно-правових актів з питань, які належать до компетенції Департаменту комунікації, документообігу та контролю.

Департамент фінансового забезпечення та бухгалтерського обліку

Основні завдання:

Здійснення організації планово-фінансової роботи, планування та фінансування видатків, фінансового забезпечення апарату Міністерства, апаратів центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції, головних територіальних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі, державних нотаріальних контор, органів і установ, що належать до сфери управління Державної пенітенціарної служби України (до ліквідації), міжрегіональних управлінь з питань виконання кримінальних покарань та пробації Міністерства, органів пробації (підрозділів кримінально-виконавчої інспекції), установ виконання покарань, слідчих ізоляторів, воєнізованих формувань, навчальних закладів, закладів охорони

здоров'я, інших установ і організацій, створених для забезпечення виконання завдань Державної кримінально-виконавчої служби України, установ, що належать до сфери управління Державної архівної служби України, науково-дослідних установ судових експертиз, Інституту права та післядипломної освіти Міністерства юстиції України, Координаційного центру з надання правової допомоги та його територіальних відділень (далі – органів та установ системи Міністерства).

Фінансове забезпечення заходів з мобілізаційної підготовки, визначення потреби у видатках, здійснення розрахунків та проведення фінансування видатків на мобілізаційну підготовку в Міністерстві, по системі юстиції та в Державній пенітенціарній службі (до її ліквідації).

Доведення органам та установам системи Міністерства показників кошторису на їх функціонування, раціональне розподілення бюджетних коштів.

Забезпечення фінансування витрат, пов'язаних із захистом прав та інтересів України під час урегулювання спорів, розгляду у закордонних юрисдикційних органах справ та в Європейському суді з прав людини.

Забезпечення фінансування витрат на виконання платежів, пов'язаних із вжиттям заходів з виконання рішень Європейського суду з прав людини та закордонних юрисдикційних органів, прийнятих за наслідками розгляду справ проти України.

Організація бухгалтерського обліку та звітності в апараті Міністерства.

Контроль за дотриманням вимог законодавства з питань ведення бухгалтерського обліку, складання фінансової, бюджетної та іншої звітності в органах та установах системи Міністерства.

Методичне керівництво з питань планово-фінансової діяльності, бухгалтерського обліку та складання звітності в органах та установах системи Міністерства.

Вжиття в установленому порядку заходів щодо обмеження або припинення фінансування з державного бюджету органів та установ системи Міністерства за наявності фактів нецільового використання ними бюджетних коштів.

Департамент державної реєстрації та нотаріату

Основні завдання:

забезпечення організації роботи Вищої кваліфікаційної комісії нотаріату при Міністерстві юстиції України (здійснення підготовки матеріалів, організації проведення її засідань та оформлення рішень тощо);

здійснення розгляду документів, поданих для отримання свідоцтв (повторних свідоцтв) про право на зайняття нотаріальною діяльністю, підготовки висновків та проектів наказів Міністерства щодо видачі чи відмови у видачі свідоцтв (повторних свідоцтв) про право на зайняття нотаріальною діяльністю;

здійснення попереднього розгляду подань про анулювання свідоцтв про право на зайняття нотаріальною діяльністю, підготовки висновків та проектів наказів щодо анулювання свідоцтв (повторних свідоцтв) про право на зайняття нотаріальною діяльністю;

ведення Журналу реєстрації виданих свідоцтв про право на зайняття нотаріальною діяльністю;

Відділ режимно-секретної роботи

Основні завдання

Відповідно до статті 21 Закону України «Про державну таємницю» основними завданнями Відділу є:

- а) недопущення необґрунтованого допуску та доступу осіб до секретної інформації;
- б) своєчасне розроблення та реалізація разом з іншими структурними підрозділами Міністерства юстиції України заходів, що забезпечують охорону державної таємниці;
- в) запобігання розголошенню секретної інформації, випадкам втрат матеріальних носіїв цієї інформації, заволодінню секретною інформацією іноземними державами, іноземними юридичними особами, іноземцями, особами без громадянства та громадянами України, яким не надано допуску та доступу до неї;
- г) виявлення та закриття каналів просочення секретної інформації в процесі діяльності Міністерства юстиції України;
- д) забезпечення запровадження заходів режиму секретності під час виконання всіх видів робіт, пов'язаних з державною таємницею, та під час здійснення зовнішніх відносин;
- е) організація та ведення секретного діловодства у Міністерстві юстиції України;
- є) здійснення контролю за станом режиму секретності в Міністерстві юстиції України, у центральних органах виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції України, на підприємствах, в установах і організаціях, що належать до сфери управління Міністерства юстиції України.

Департамент державної виконавчої служби

Основними завданнями Департаменту державної виконавчої служби є:
забезпечення формування і реалізації державної політики у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб);

забезпечення своєчасного, повного і неупередженого виконання рішень у порядку, встановленому законодавством.

Департамент відповідно до покладених на нього завдань:

організовує, забезпечує та контролює примусове виконання рішень у випадках, передбачених законом;

організовує інформаційне забезпечення виконавчого провадження, зокрема електронного документообігу, забезпечує ведення Єдиного державного реєстру виконавчих проваджень та здійснює контроль за внесенням державними виконавцями відомостей про вчинені виконавчі дії;

здійснює державний нагляд та контроль за додержанням законодавства про виконавче провадження, правильністю, своєчасністю та повнотою вчинення виконавчих дій державними виконавцями;

надає державним виконавцям роз'яснення та рекомендації з питань примусового виконання рішень.

забезпечує контроль за роботою структурних підрозділів територіальних органів Мін'юсту, що забезпечують здійснення повноважень у сфері примусового виконання рішень;

бере участь у міжнародному співробітництві у сфері примусового виконання рішень, налагоджує і підтримує зв'язки з міжнародними організаціями;

організовує та контролює роботу державних виконавців, вживає заходів щодо її поліпшення, здійснює керівництво та проводить перевірку діяльності структурних підрозділів територіальних органів Мін'юсту, що забезпечують здійснення повноважень у сфері організації примусового виконання рішень;

здійснює інші функції в межах повноважень Департаменту.

Адміністративно-господарський департамент

Основні завдання

Організація роботи з капітального будівництва, реконструкції, капітального і поточного ремонтів будинків та споруд; організація і проведення робіт з підтримання у належному стані приміщень в адміністративних будинках та прилеглої території.

Організація матеріально-технічного забезпечення апарату Міністерства для створення належних умов діяльності та методичне керівництво з питань ресурсного забезпечення у системі органів та установ Міністерства.

Впровадження та забезпечення ефективного використання сучасних електронних інформаційних систем, адміністрування та обслуговування локальних комп'ютерних та телефонних мереж, комп'ютерної техніки та периферійного обладнання, телефонних станцій та засобів зв'язку в адміністративних будинках Міністерства.

Формування та реалізація державної політики у сфері технічного захисту інформації в інформаційних, телекомунікаційних та інформаційно-телекомунікаційних системах Міністерства.

Організація роботи технічного та обслуговуючого персоналу апарату Міністерства.

Організація забезпечення діяльності керівництва Міністерства.

Забезпечення доступу до публічної інформації Міністерства юстиції.

Департамент державних закупівель, договірної роботи та взаємовідносин з державними підприємствами

Основні завдання

Здійснення процедур державних закупівель згідно із Законом України «Про публічні закупівлі».

Складання річного плану державних закупівель та додатків до річного плану державних закупівель апарату Міністерства, внесення змін до них, на підставі пропозицій структурних підрозділів Міністерства.

Організаційне та документальне супроводження роботи тендерного комітету Міністерства.

Забезпечення організації та проведення в установленому порядку процедур закупівель на засадах добросовісної конкуренції серед учасників, максимальної економії та ефективності, відкритості та прозорості на всіх стадіях закупівель, об'єктивної та неупередженої оцінки тендерних пропозицій.

Ведення необхідної звітності щодо здійснення процедур закупівель відповідно до вимог чинного законодавства та зберігання документів щодо здійснення державних закупівель.

Підготовка проектів договорів, що стосуються сфери державних закупівель, погодження (візування) проектів договорів за наявності погодження (візи) керівників відповідних структурних підрозділів.

Сприяння забезпеченню взаємодії Міністерства з державними підприємствами, які знаходяться у сфері управління Міністерства, в межах своєї компетенції.

Здійснення моніторингу фінансової діяльності державних підприємств, зокрема виконання показників фінансових планів підприємств, що належать до сфери управління Міністерства.

Забезпечення виконання функцій з питань державної допомоги суб'єктам господарювання, передбаченої Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

- Департамент державних закупівель, договірної роботи та взаємовідносин з державними підприємствами

Департамент внутрішнього аудиту

основні завдання

надання об'єктивних і незалежних висновків, рекомендацій щодо функціонування системи внутрішнього контролю та її удосконалення; запобігання фактам незаконного, неефективного та не результативного використання бюджетних коштів;

запобігання виникнення помилок чи інших недоліків у діяльності апарату Міністерства юстиції України, територіальних органів, державних підприємств, підвідомчих установ та органів юстиції, що належать до сфери управління Міністерства юстиції України.

Сектор мобілізаційної роботи

Управління пенітенціарних інспекцій

Основні завдання

Управління, в межах повноважень забезпечує виконання завдань, покладених на Міністерство, зокрема, щодо:

- формування державної політики з питань виконання кримінальних покарань та пробації;

- моніторингу ефективності управлінської діяльності міжрегіональних управлінь з питань виконання кримінальних покарань та пробації Міністерства юстиції (далі – міжрегіональне управління), уповноважених органів з питань пробації, установ виконання покарань та слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України (далі - органи і установи ДКВС України);

- організації контролю за дотриманням прав людини і громадянина, вимог законодавства щодо виконання і відбування кримінальних покарань, реалізації законних прав та інтересів засуджених та осіб, узятих під варту, та персоналу в органах і установах ДКВС України;
- організації інспектувань органів та установ ДКВС України щодо стану ефективності їх управлінської діяльності та дотримання прав людини і громадянина під час виконання і відбування кримінальних покарань;
- здійснення контролю за дотриманням рівних прав та можливостей жінок і чоловіків під час виконання і відбування кримінальних покарань в органах і установах ДКВС України;
- розробки пропозицій щодо реалізації зауважень та рекомендацій, викладених у Доповідях Європейського комітету по запобіганню катуванням та нелюдському, або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню, Підкомітету ООН із попередження катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність видів поводження і покарання та здійснення контролю за станом їх виконання.

МІЖВІДОМЧА КООРДИНАЦІЙНА РАДА З ПИТАНЬ ПРАВОСУДДЯ

ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ

Міжвідомча координаційна рада з питань правосуддя щодо неповнолітніх (далі - Міжвідомча координаційна рада) – це тимчасовий консультативно-дорадчий орган Кабінету Міністрів України (далі – КМУ), утворений згідно постанови КМУ від 24 травня 2017 року № 357 з метою запровадження міжінституційної платформи для системного обговорення та вирішення проблемних питань розвитку правосуддя щодо неповнолітніх, прийняття узгоджених рішень, що відповідають інтересам дитини.

Ключовими завданнями Міжвідомчої координаційної ради є:

1. Координація дій органів виконавчої влади з метою забезпечення розвитку політик і практик забезпечення інтересів неповнолітніх, які вчинили кримінальне правопорушення, стали жертвами, або свідками злочинів.
2. Дослідження спроможності запуску єдиної системи органів, що працюють з дітьми.
3. Удосконалення нормативно-правової бази з питань правосуддя щодо неповнолітніх з урахуванням досвіду зарубіжного законодавця.
4. Формування достатніх пропозицій запровадження ефективного правосуддя щодо неповнолітніх, які вчинили правопорушення.

5. Вивчення шляхів вирішення проблемних питань функціонування відновного правосуддя в Україні.

Враховуючи необхідність забезпечення ефективного виконання відповідних завдань, внутрішня структура Міжвідомчої координаційної ради передбачає **обов'язкове та факультативне членство**. Відповідно до визначених функціональних обов'язків окремих міністерств та інших центральних органів виконавчої влади до її складу **на постійній основі** входять вищі посадові особи:

1. Міністерства юстиції України
2. Міністерства молоді та спорту України
3. Міністерства освіти і науки України
4. Міністерства соціальної політики України
5. Міністерства внутрішніх справ України
6. Національної поліції України

За згодою участь у діяльності Міжвідомчої координаційної ради беруть:

1. Представники Генеральної прокуратури України
2. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини
3. Уповноважений Президента України з прав дитини
4. Представники міжнародних організацій
5. Представники громадських об'єднань

Діяльність Міжвідомчої координаційної ради **координується Міністерством юстиції**.

Персональний склад затверджується Головою Міжвідомчої координаційної ради - першим заступником Міністра юстиції.

Форма роботи Міжвідомчої координаційної ради - засідання, що проводяться за рішенням її Голови, але не рідше ніж два рази на рік.

ТЕРИТОРІАЛЬНІ ОРГАНИ

Відділи державної реєстрації актів цивільного стану головних територіальних управлінь юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі

Управління та відділи державної виконавчої служби Головних територіальних управлінь юстиції в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі

Головні територіальні управління юстиції Міністерства юстиції України в Автономній Республіці Крим, в областях, містах Києві та Севастополі

УСТАНОВИ ТА ОРГАНИ ЮСТИЦІЇ

Представники Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини і регіональні відділення Секретаріату Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини

Науково-дослідні установи судових експертиз

Державні нотаріальні контори

ПІДВІДОМЧІ УСТАНОВИ ТА ДЕРЖАВНІ ПІДПРИЄМСТВА

Державне підприємство «Національні інформаційні системи»

Координаційний центр з надання правової допомоги

Інститут права та післядипломної освіти Міністерства юстиції

Державне підприємство «СЕТАМ»

Державне підприємство «Центр оцінки та інформації»

ОРГАНИ, ЩО КООРДИНУЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ МІНІСТРА ЮСТИЦІЇ

Мета діяльності

Державна архівна служба України (Укрдержархів) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра юстиції. Державна архівна служба України реалізує державну політику у сфері архівної справи, діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації.

Утворена відповідно до Указу Президента України від 9 грудня 2010 р. № 1085/2010 "Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади".

Постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2014 року № 442 "Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади". затверджено Схему спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади Кабінетом Міністрів України через відповідних членів Кабінету Міністрів України.

Положення про Державну архівну службу України затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 року № 870.

Місія

Реалізація державної політики, що сприяє демократичному розвитку України, задоволенню інформаційних потреб суспільства і держави, реалізації прав та законних інтересів кожної людини шляхом забезпечення:

- конституційних прав людини і основних свобод;

- досягнення світового рівня в розвитку архівної справи;
- рівного доступу до інформаційних ресурсів суспільства, зокрема, архівних інформаційних ресурсів;
- надання якісних та комплексних архівних (інформаційних) послуг;
- ефективного попередження корупції;
- участі представників громадянського суспільства, наукової і творчої громадськості.

Бачення

Ефективна, дієва та скоординована система архівів, призначена для зберігання, примноження та використання Національного архівного фонду як складової частини вітчизняної і світової культурної спадщини, що є надбанням української нації.

Цінності

- підтримка захисту прав та інтересів громадян;
- патріотизм та відданість;
- прозорість та відкритість;
- компетентність та самовдосконалення.

Пріоритетні завдання діяльності Укрдержархіву

- **Цифровізація усіх процесів архівної справи та діловодства**
- **Організація формування, обліку та зберігання документів Національного архівного фонду**
- **Надання якісних та комплексних інформаційних послуг у сфері архівної справи**
- **Вшанування подій та видатних учасників Української революції 1917–1921 років**
- **Забезпечення реалізації державної політики у сфері створення та ефективного функціонування державної системи страхового фонду документації**

Мережа архівних установ України

9 центральних державних архівів

Центральний державний архів вищих органів влади та управління України

Центральний державний архів громадських об'єднань України

Центральний державний історичний архів України, м. Київ

Центральний державний історичний архів України, м. Львів

Центральний державний кінофотофоноархів України ім. Г. С. Пшеничного

Центральний державний науково-технічний архів України

Центральний державний архів-музей літератури і мистецтва України

Центральний державний архів зарубіжної україніки
 Центральный державный электронный архив України

3 центральні державні архівні установи
 Державна наукова архівна бібліотека, м. Київ
 Державний центр збереження документів НАФ
 Дирекція з експлуатації комплексу споруд центральних державних архівів

24 державні архіви областей
 Державний архів міста Києва
 12 галузевих державних архівів
 463 архівні відділи райдержадміністрацій
 2 архівні відділи військово-цивільної адміністрації
 135 архівних відділів міських рад
 1603 трудових архівів.

Мережа наукових установ

Український науково-дослідний інститут архівної справи та документознавства
 Науково-дослідний, проектно-конструкторський та технологічний інститут макрографії.

Мережа спеціальних установ СФД

Спеціальна установа «Фонд»
 Спеціальна установа Південно-східний регіональний центр СФД
 Спеціальна установа Донбаський регіональний центр СФД
 Спеціальна установа Північний регіональний центр СФД
 Спеціальна установа Західний регіональний центр СФД
 Спеціальна установа Південний регіональний центр СФД
 Спеціальна установа Північно-східний регіональний центр СФД
 Спеціальна установа Південно-західний регіональний центр СФД.

З 1956 р. Укрдержархів є членом Міжнародної ради архівів - неурядової міжнародної професійної організації, що діє під егідою ЮНЕСКО.

Указом Президента України від 30 жовтня 1998 р. № 1200 встановлено професійне свято - День працівників архівних установ, що відзначається 24 грудня.

ГРОМАДСЬКА РАДА ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ЮСТИЦІЇ

КООРДИНАЦІЙНА РАДА МОЛОДИХ ЮРИСТІВ ПРИ МІНІСТЕРСТВІ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

ОЧИЩЕННЯ ВЛАДИ

- [Перевірки працівників Мін'юсту](#)
- [Реєстр](#)
- [Зворотній зв'язок](#)
- [Актуальні питання](#)
- [Додаткові робочі матеріали](#)
- [Адреси органів влади](#)
- [Відомості про осіб, що проходять перевірку](#)
- [Документи](#)
- [Громадська рада](#)
- [Судові провадження](#)
- [Відомості про осіб, до яких застосовано люстраційні заборони](#)

КООРДИНАЦІЙНИЙ ЦЕНТР З НАДАННЯ ПРАВОВОЇ ДОПОМОГИ

Основними завданнями Координаційного центру є:

- 1) організаційне, експертно-аналітичне, інформаційне та матеріально-технічне забезпечення здійснення повноважень Мін'юсту у сфері надання безоплатної правової допомоги;
- 2) проведення аналізу практики правозастосування з питань надання безоплатної правової допомоги;
- 3) внесення на розгляд Міністра юстиції пропозицій щодо формування та реалізації державної політики у зазначеній сфері.

Координаційний центр відповідно до покладених на нього завдань:

- розробляє проекти актів законодавства у сфері надання безоплатної правової допомоги та вносить їх Мін'юсту;
- збирає, узагальнює, аналізує і поширює правову, наукову та іншу інформацію з питань надання правової допомоги;
- забезпечує підвищення професійного рівня адвокатів, які залучаються до надання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до законодавства про безоплатну правову допомогу, працівників органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та спеціалізованих установ, які надають первинну правову допомогу, та працівників центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги, а також організовує і проводить семінари, конференції, тренінги, виставки, інші заходи, у тому числі міжнародні;
- здійснює методичне забезпечення і консультаційну підтримку з питань надання безоплатної правової допомоги органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, а також утворених ними спеціалізованих установ та громадських приймалень з надання безоплатної первинної правової допомоги, надає роз'яснення щодо застосування законодавства у відповідній сфері;
- сприяє удосконаленню чинних та впровадженню нових стандартів і процедур у сфері надання безоплатної правової допомоги з урахуванням світової практики;
- забезпечує впровадження сучасних інформаційних технологій у сфері надання безоплатної правової допомоги; забезпечує проведення наукових досліджень і прикладних розробок, зокрема підготовку оглядів законодавства України та іноземних держав з питань надання правової допомоги та практики його застосування, словників, довідників, збірок, науково-практичних коментарів, методичних рекомендацій та посібників;
- забезпечує заснування друкованих засобів масової інформації, видання та розповсюдження книг, іншої друкованої продукції, у тому числі на платній основі, виготовлення та розміщення соціальної реклами, виготовлення, тиражування і розповсюдження відео- та аудіопродукції;
- забезпечує за дорученням Міністра юстиції або його першого заступника підготовку і виконання державних цільових та інших програм, у тому числі проектів та програм міжнародної технічної допомоги;
- забезпечує за рішенням Мін'юсту утворення центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги як своїх територіальних відділень;
- взаємодіє з іноземними та міжнародними організаціями, а також їх представництвами в Україні з питань, що належать до його компетенції;
- взаємодіє з громадськими організаціями з метою збирання, проведення аналізу, узагальнення, обговорення та використання кращих напрацювань з питань надання безоплатної правової допомоги;

- забезпечує проведення в межах своїх повноважень та відповідно до міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, моніторингу діяльності органів виконавчої влади з виконання взятих на себе Україною зобов'язань щодо надання безоплатної правової допомоги;
- виконує інші функції відповідно до законодавства.

НАПРЯМИ ДІЯЛЬНОСТІ

ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ НОРМАТИВНИХ АКТІВ

Перелік зареєстрованих нормативно-правових актів за січень

УКРАЇНА-НАТО

ДІЯЛЬНІСТЬ ПРИВАТНИХ ВИКОНАВЦІВ

ПЕРВИННА ПРОФСПІЛКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ

НОРМОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ

РЕГУЛЯТОРНА ДІЯЛЬНІСТЬ

ЄДИНІ ТА ДЕРЖАВНІ РЕЄСТРИ

ЗАХИСТ ІНТЕРЕСІВ ДЕРЖАВИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СУДІ

НАЦІОНАЛЬНА СТРАТЕГІЯ У СФЕРІ ПРАВ ЛЮДИНИ

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ЦИВІЛЬНИХ ТА КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВАХ

НОТАРІАТ

ФІНАНСОВИЙ МОНІТОРИНГ ЮРИДИЧНИХ ПОСЛУГ

ПРАВОВА РОБОТА

МЕТОДИЧНЕ КЕРІВНИЦТВО ПРАВОВОЮ РОБОТОЮ В ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНАХ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ проведення перевірок стану правової роботи та систематизації законодавства

НОРМАТИВНО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ РОБОТИ В ОРГАНАХ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, НА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ, В УСТАНОВАХ, ОРГАНІЗАЦІЯХ ТА ДЕРЖАВНИХ ГОСПОДАРСЬКИХ ОБ'ЄДНАННЯХ

ПРАВОВА ОСВІТА НАСЕЛЕННЯ

ВНУТРІШНІЙ АУДИТ

ДІЯЛЬНІСТЬ РОБОЧИХ ГРУП У СФЕРІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ

ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО ПРАЦІВНИКІВ ГУЮ В ДОНЕЦЬКІЙ І ЛУГАНСЬКІЙ ОБЛАСТЯХ

АНТИКОРУПЦІЙНІ ІНІЦІАТИВИ

ПЕРЕВІРКИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ЗАКОНОМ УКРАЇНИ «ПРО ОЧИЩЕННЯ ВЛАДИ»

МІЖВІДОМЧЕ МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

СПІВПРАЦЯ З МІЖНАРОДНИМИ ІНСТИТУЦІЯМИ

БАНКРУТСТВО

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ ОРГАН

ПЛАН РОБОТИ ТА АНАЛІТИЧНА ЗВІТНІСТЬ МІНІСТЕРСТВА
ДЕРЖАВНІ ЗАКУПІВЛІ
ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ
БЕЗОПЛАТНА ПРАВОВА ДОПОМОГА
РЕАГУВАННЯ НА КРИТИКУ
СУДОВА РЕФОРМА
СУДОВІ ЕКСПЕРТИЗИ
МІЖВІДОМЧЕ СПІВРОБІТНИЦТВО